

ВСТУП

У сучасних економічних умовах, що характеризуються посиленням конкуренції, а також поглибленням інтеграційних процесів, необхідною умовою господарювання підприємства на ринку є пошук нових інструментів управління виробничо-господарською діяльністю, які б сприяли покращенню організаційної, фінансової та економічної сторони його функціонування. Одним із таких інструментів управління діяльністю, який активно використовують світові компанії та який набуває розвитку на українському національному ринку, є аутсорсинг. Передача підприємством-замовником частини функцій на виконання аутсорсерові дає змогу акцентувати увагу на основних видах діяльності, а відтак оптимізувати виробничо-господарську структуру і підвищити його конкурентоспроможність на ринку. Використання аутсорсингу сприяє також скороченню витрат на виробництво і реалізацію продукції та покращенню її якості, оскільки підприємство-замовник отримує доступ до нових досягнень науки і техніки, кваліфікованих фахівців і використовує досвід аутсорсингової компанії, яка спеціалізується на виконанні певних виробничих чи управлінських функцій.

Аналізування аутсорсингової діяльності світовими компаніями засвідчує, що аутсорсинг є ефективним інструментом управління підприємницькою діяльністю, зважаючи на ті переваги, які отримують під час його використання. Водночас необхідно зазначити, що аутсорсинг може бути причиною виникнення на підприємстві великої кількості внутрішніх і зовнішніх ризиків. Тому підприємствам, які планують здійснювати аутсорсингову діяльність, необхідно зважено приймати управлінські рішення, враховуючи усі позитивні і негативні наслідки співпраці з аутсорсером.

Вагомий внесок у формування теоретичних та методичних основ використання аутсорсингу у господарській діяльності підприємств здійснили такі українські та іноземні науковці: Б. А. Анікін, О. Г. Білоус, Ж.-Л. Бравар, І. С. Грозний, Л. Домінгез, Т. М. Єрмакова, Ю. А. Желінський, А. Г. Загородній, Л. А. Захарченко, С. О. Календжян, І. Д. Котляров, Є. В. Крикавський, О. Є. Кузьмін, Л. О. Лігоненко, Л. Г. Ліпич, О. В. Манойленко, І. Є. Матвій, О. І. Микало, Р. Морган, Н. Ю. Омарова, Т. Н. Рибіна, В. В. Сіняєв, Л. С. Скакун, К. О. Спірідонова, Г. В. Усова, Ю. Ю. Фролова, Н. І. Чухрай, Т. В. Шарчук, Л. А. Янковська та ін. Основну увагу більшість вчених приділяють визначенню сутності аутсорсингу, механізму його впровадження, а

також виокремленню основних видів і форм використання в управлінні діяльністю підприємства.

Однак значний перелік досліджень зумовлює виникнення розбіжностей у трактуванні певних особливостей аутсорсингу, що визначає необхідність їх узагальнення і систематизації. Відтак подальшого розвитку потребують такі питання: розкриття сутності понять “аутсорсинг” і “аутсорсингова діяльність”; визначення особливостей впливу аутсорсингової діяльності на результати функціонування виробничих підприємств; виокремлення основних складових та переліку показників оцінювання економічної ефективності аутсорсингової діяльності; формування методичних підходів до оцінювання та прийняття управлінських рішень щодо нейтралізації ризиків аутсорсингової діяльності.

Автори висловлюють подяку рецензентам О. Б. Іванову, Л. Г. Ліпич та С. А. Кузнецовій за слушні зауваження, врахування яких сприяло покращенню викладених у монографії методичних та прикладних положень щодо здійснення аутсорсингової діяльності виробничими підприємствами.